

Скорботні дати **АФГАНІСТАН - ПОРАНЕНА ДУША**

кла загроза проникнення їх у річку, підземні води. Це могло нанести шкоду довкіллю. Тому із депутатським запитом зверталася у санепідстанцію, природо- і правоохоронні органи. Нині вивезення технічних вод призупинено, вироблено документацію і розпочато облаштування полігону для відходів, який відповідає санітарним нормам і безпеці довкілля.

Подібних прикладів, коли допомогла виборцям у розв'язанні піднятих ними проблем, можу навести чимало. Звичайно, не все вдається вирішити, але жодного прохання людей не залишено без уваги, бо вважаю, якщо люди довірили і обрали до органу місцевого самоврядування, слід захищати їх інтереси. Сподіваюсь, що у цьому мене підтримають усі депутати. Адже, якщо кожен з нас зуміє допомогти виборцям у розв'язанні хоч кількох проблем, це і буде, хай невеликим, але таким необхідним внеском у справу поліпшення нашого життя, у розбудову держави. А ще хочу залишити виборцям свої телефони: домашній **6-43-05** і робочий у районній гімназії, де працюю учителькою, - **6-45-79**. Дзвоніть, звертайтеся. Разом обміркуємо наболілі питання, разом долатимемо труднощі.

Галина ХВАС,
депутат районної ради.

Все далі час відділяє від сумнозвісних подій афганської війни, яку народ України засудив як несправедливу та безглузду. Війни, яка принесла матерям, дружинам, дітям сумні «похоронки» про загибель їх близьких. В Україну не повернулось з «Афгану» 3360 її синів. З них 3280 загинуло, а 80 пропало безвісти чи потрапило в полон. Ця цифра складає четверту частину всіх втрат радянської армії за 10 років війни.

Повністю покладаючи відповідальність за ввід військ в Афганістан на керівництво колишнього Радянського Союзу, зауважу, що офіцери і рядові афганської війни чесно виконували свій нелегкий обов'язок.

Перемоги у війні в Афганістані досягнуто не було. Та її і не могло бути. Історія на чисельних прикладах свідчить, що війну проти народу виграти неможливо. Сьогодні в Україні проживає 160 тис. учасників боїв в Афганістані та інших міжнародних конфліктах.

У Рівненській області на цю злочасну війну було відправлено 2478 чоловік, з яких 102 повернулось додому в «чорному тюльпані». Ніколи, більше батьки, брати, сестри, рідні не побачать їхніх радісних облич і усмішок, що залишилися ли-

ше на фотокартках. На тілах 64 воїнів залишився слід цієї війни, бо стали інвалідами. Невідомими залишаються долі 2-х чоловік. Ось неповний перелік наслідків афганської війни для Рівненщини.

Серед них хрещені осколками і кулями 146 земляків з Млинівського та Демидівського районів. На жаль, злочасні похоронки не обминули нашого краю. Ми низько схиляємо голови перед пам'яттю земляків, які не повернулись додому, чесно виконавши свій військовий обов'язок. Це - Юрій Римарчук (Боремель), 1980 р., Віктор Паулінавічус (Острожець), 1982 р., Юрій Яков'юк (Княгинин), 1984 р., Олександр Доманський (Княгинин), 1984 р., Степан Мурин (Привітне), 1984 р., Микола Гижук (Радянське), 1987 р.

Від ран помер в мирний час Юрій Татарчук (Русино Берестечко), пішов з життя Валерій Яконюк (Дубляни).

Десять наших земляків одержали поранення та контузії, 5 - стали інвалідами війни, 32 земляки за виявлену мужність в боях та проявлений героїзм нагороджені орденами та медалями, 6 із них - посмертно.

Звичайно, нагорода - це не втіха для батьків, що втратили своїх синів. Хіба

може серце матері, брата, сестри, дружини, дитини змиритися зі смертю близької людини? Вічна біль, скорбота назавжди залишаться з ними.

Не можна допустити, щоб наші співвітчизники забули тих, хто не повернувся з цієї війни, і тих, хто фізично і морально скалічений вогненним пеклом. Проте не тільки в ритуальних подіях повинен виконуватися моральний обов'язок перед афганцями, а перш за все, в повсякденній турботі, піклуванні про них, а особливо про сім'ї тих, чії сини не повернулися з війни додому.

Вклонімося праху полеглих! Вшануймо живих!

Валерій ПОДГУРЕЦЬ,
районний військовий комісар.